

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทยทุกคน เพื่อนำไปเป็นหลักคิดและแนวทางการดำเนินชีวิต ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันที่เร็วและแรง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกสาขาอาชีพ ทุกชนชั้น ทุกชาติ ทุกศาสนา และทุกพื้นที่ ทั้งในระดับครอบครัว ระดับชาติ และระดับประเทศ บนทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป โดยยึดหลักของความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ภายใต้เงื่อนไขความรู้ คือ ความรอบรู้ รอบคอบ และระมัดระวังในการนำวิชาการต่างๆ ไปใช้ในการวางแผนและการดำเนินการอย่างมีสติและปัญญา รู้เท่าทัน และเงื่อนไขคุณธรรมที่ประกอบขึ้นจากความซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน แบ่งปัน เพื่อมุ่งสู่ความสมดุล มั่นคง ยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ชีวิต สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม (ธวัชชัย เฟ็งพิณีจ และคณะ, 2554, หน้า 22-23) ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับเชิงประจักษ์โดยทั่วกันแล้วว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางที่สามารถเลี้ยงชีพได้โดยอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง มีความพร้อมที่จะจัดการต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ รอบคอบ และระมัดระวัง ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน ไม่ใช่เพียงการประหยัดแต่เป็นการดำเนินชีวิตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืนรอบด้าน (ธวัชชัย เฟ็งพิณีจ และธีระศักดิ์ ละม่อม, 2554, หน้า 2) เศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นแนวทางการพัฒนาที่ลุ่มลึกและกินความมากกว่ามิติทางเศรษฐกิจหรือการผลิต หากเป็นแนวทางการพัฒนาที่เน้นความยั่งยืนของระบบการผลิตที่ส่งผลไปสู่การรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การบริหารความเสี่ยง ตลอดจนยกระดับความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชนและสังคม เศรษฐกิจพอเพียงจึงมีมิติของความมั่นคงผาสุกทางสังคมเป็นเป้าหมายคู่ขนานกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจด้วย เศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นมากกว่าแนวทางการพัฒนา แต่เป็นเสมือนปรัชญาการดำเนินชีวิตของชุมชนและสังคมทุกระดับ (อมรรวิษฐ์ นาคกรรพ, 2551, หน้า 1)

ในขณะที่ธุรกิจชุมชนเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นภายในชุมชน อาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ภายใต้การนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาแปรสภาพให้เกิดมูลค่าที่มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของชุมชนและการพัฒนาชุมชนให้มีความยั่งยืน รวมถึงเป็นการให้โอกาสคนในชุมชนได้มีอาชีพ มีการทำงาน มีรายได้ และก่อให้เกิดการพัฒนาคน

ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในการดำเนินงาน ช่วยลดปัญหาทางสังคมเพื่อการสร้างชุมชนให้ ความเข้มแข็ง และต้องอาศัยการสนับสนุนจากองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (มนตรี พานิช ยานุวัฒน์, 2548, หน้า 21) ทั้งนี้ความคาดหวังที่มีต่อธุรกิจชุมชนคือ ให้ทุกคนในชุมชนมองเห็น สิทธิประโยชน์ของตนเองและชุมชนมีค่า ซึ่งหมายถึง ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ทักษะ ฝีมือ ความสงบ วิถีชีวิต วัสดุตามธรรมชาติ ธรรมชาติของชุมชน พืชผลการเกษตร ฯลฯ เพราะ สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานหรือทุนทางสังคมของชุมชน เป็นสิ่งที่ได้สร้างสะสมและสืบทอดต่อๆ มา เป็นสมบัติของคนในชุมชนทุกคน สามารถนำมาเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนได้ การ ส่งเสริมธุรกิจชุมชนมาจากแนวคิดพื้นฐานที่ว่า ปัญหาหนี้สินของประชาชนที่นับวันเพิ่มมากขึ้นนี้ สามารถแก้ไขได้ด้วยการที่ประชาชนรู้จักนำสิทธิประโยชน์ที่มีอยู่มาทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้น เพื่อขจัด ปัญหาความยากจนเป็นการสร้างอาชีพที่ยั่งยืนและรายได้ที่มั่นคง (ขวัญฤดี ดันตระบัณฑิตย์, 2548, หน้า 10) ดังนั้น ธุรกิจชุมชนจึงเป็นกิจกรรมที่ถือเป็นทางเลือกของชุมชนด้วยการจัดการ เชิงธุรกิจกับผลผลิต โดยมีการประสานงานกับตลาดทั้งภายในและภายนอกชุมชน กองทุนและ สวัสดิการชุมชน เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย เพื่อสร้างความมั่นคงและหลักประกันในชีวิตของ ตนเอง ทั้งในระดับปัจเจกและระดับกลุ่ม นอกจากนี้ชุมชนเองยังได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ต่างๆ อันได้แก่ ความสามารถในการจัดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ การจัดการองค์กรได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ซึ่งถือเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ใน หลากหลายมิติ (ธวัชชัย เฟ็งพินิจ, 2550, หน้า 17)

ปัจจุบัน ธุรกิจชุมชนโฮมสเตย์ที่ดำเนินการจนประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและ ได้รับการยอมรับให้เป็นต้นแบบจำนวน 2 หมู่บ้าน จากทั้งหมด 20 หมู่บ้านในจังหวัดหนองคาย (ธวัชชัย เฟ็งพินิจ, 2551, หน้า 79) คือ หมู่บ้านจอมแจ้งหมู่ที่ 1 ตำบลสีกาย อำเภอเมือง และ หมู่บ้านวังน้ำมอก หมู่ที่ 5 ตำบลพระพุทธรบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ ซึ่งมีการรวมกลุ่มกันดำเนิน ธุรกิจชุมชนโฮมสเตย์ จนนำมาซึ่งความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชนที่ล้วนเกิดจากการ รวมตัวกันของคนในชุมชน เพื่อเอาตัวเองให้รอดในยุคโลกาภิวัตน์และเพื่อหนีให้พ้นจากแรงบีบ คั้นของระบบเศรษฐกิจทุนนิยม

จากความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้ในทุกสาขาอาชีพรวมถึงในธุรกิจชุมชน เพื่อก้าวสู่ความสมดุลมั่นคงยั่งยืน อย่่างไร ก็ตามเพื่อให้เห็นการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงเป็นรูปธรรมขึ้นมา ต้องอาศัยการพัฒนา ตัวชีวิตที่จะใช้เป็นมาตรฐานสำหรับการวัดผลการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ว่า สามารถบรรลุตามเป้าหมายของปรัชญาได้มากน้อยเพียงใดได้ในระดับหนึ่ง (สุธาวลัย เสถียร ไทยและคณะ, 2551, หน้า 2) ทั้งนี้การประเมินการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะต้องประเมินศักยภาพทางจิต วิถีคิด หรือปัญญา ซึ่งไม่ใช่ปัญญาที่ใช้เพื่อการได้แต่เป็นปัญญา ที่ทำให้เกิดความสุขหรือประเมินความสามารถในการพัฒนาความสุขไปสู่ความสุข โดยต้องหา ตัวคาดประมาณหรืออาจจะต้องใช้เกณฑ์ทางจิตวิทยา ดังนั้น ตัวชี้วัดระดับความเป็นเศรษฐกิจ

พอเพียงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการดำเนินนโยบายเพื่อพัฒนาประเทศไปในแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง เพราะพื้นฐานของการพัฒนาคือ ทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นทางเศรษฐกิจ และสังคม (แกมทอง อินทร์, 2551, หน้า 10) ซึ่งกระบวนการศึกษาเพื่อสร้างตัวชี้วัดนั้น โดย ตัวกระบวนการเองจะเป็นวิธีหนึ่งในการศึกษาเรียนรู้คุณลักษณะของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีความเป็นนามธรรม ให้เป็นที่เข้าใจง่ายและชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น ตัวชี้วัดที่สร้างขึ้นก็สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการอธิบายคุณลักษณะต่างๆ ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถใช้เป็นกรอบของการเปรียบเทียบระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างเป็นระบบ มีเกณฑ์ที่สามารถใช้วัดเปรียบเทียบได้ โดยมีจุดร่วมเป็นที่ยอมรับและสามารถนำมาอ้างอิงหรือเป็น ตัวอย่างในการนำไปประยุกต์ใช้ในระดับต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2549, หน้า 1-2)

ด้วยการยอมรับเชิงประจักษ์จากประชาคมโลกว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตน เพื่อให้ ก้าวทันและดำรงอยู่ได้ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายในและ ภายนอก เป็นประโยชน์สำหรับทุกคนทุกระดับไม่ว่าจะนำไปประยุกต์ในระดับใดก็สามารถปลด แอกจากความทุกข์ทั้งปวง ในการดำเนินธุรกิจชุมชนก็เช่นเดียวกัน จำต้องอาศัยปัจจัยเกื้อหนุน ไปสู่ความสำเร็จและความยั่งยืน ซึ่งการดำเนินรอยตามพระยุคลบาทแนวปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง จึงเป็นหนทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้น การพัฒนาตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคาย จึงเป็นการถอดแบบ ความสำเร็จจากแบบจำลองที่ดีที่มีแนวปฏิบัติชัดเจนเป็นรูปธรรมตามบริบทของชุมชน เพื่อสร้าง ตัวแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจชุมชนในพื้นที่อื่นๆ หรือเป็นฐานความรู้ในการ ดำเนินธุรกิจชุมชนของประเทศ เป็นการพัฒนาระบบนวัตกรรมทางวิชาการเพื่อต่อยอดฐานความรู้ และสร้างระบบวิธีคิดเชิงตรรกะใหม่สู่การพัฒนาประเทศ รวมถึงเพื่อสนับสนุนนโยบายการ พัฒนาประเทศโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็น กลไกในการขับเคลื่อนสังคมไทยไปสู่ความสมดุลมั่นคงยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติการดำเนินธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคาย
- 2) เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ จังหวัดหนองคาย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ด้วยการสังเกต แบบมีส่วนร่วม สัมภาษณ์เชิงลึก สทนากลุ่ม และประชุมเชิงปฏิบัติการที่เน้นศึกษาแนวปฏิบัติ

สู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจชุมชนของหมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านจอมแจ้งและบ้านวังน้ำมอก รวมถึงพัฒนาตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ จังหวัดหนองคายใน 7 องค์ประกอบ คือ ทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม และความสมดุล มั่นคง ยั่งยืน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการวิจัยหมู่บ้านโฮมสเตย์ต้นแบบของจังหวัดหนองคายใน 2 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

2.1 หมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านจอมแจ้ง หมู่ที่ 1 ตำบลสีกาย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีสมาชิกโฮมสเตย์ 48 ครัวเรือน

2.2 หมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านวังน้ำมอก หมู่ที่ 5 ตำบลพระพุทธรบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย มีสมาชิกโฮมสเตย์ 21 ครัวเรือน

3. ขอบเขตด้านกลุ่มประชากร เป็นกลุ่มสมาชิกผู้เข้าร่วมดำเนินธุรกิจชุมชนโฮมสเตย์ทั้ง 2 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 69 ครัวเรือน ที่มีการดำเนินกิจกรรมอยู่อย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน รวมถึงกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโฮมสเตย์ เช่น ผู้นำหมู่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) สมาชิกกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้าน เพื่อนบ้าน ครู นักท่องเที่ยว เป็นต้น

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการวิจัย 12 เดือน ซึ่งเป็นช่วงการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดหมวดหมู่ข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล รวมถึงการพิมพ์ จัดรูปเล่ม การแก้ไข และเข้าเล่มฉบับสมบูรณ์

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคาย โดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง จำนวน 2 หมู่บ้าน คือ บ้านจอมแจ้งและบ้านวังน้ำมอกในพื้นที่จังหวัดหนองคาย ซึ่งข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาเอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ดังนั้น การนำไปใช้ประโยชน์จึงควรมีการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบท (context) ของแต่ละพื้นที่ ทั้งในด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การนำไปปฏิบัติสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด นำมาซึ่งความสมดุลมั่นคงยั่งยืนทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งในระดับบุคคล สังคม และระดับประเทศ

นิยามศัพท์

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทยเพื่อนำไปเป็นหลักคิดและแนวทางการดำเนินชีวิต ท่ามกลาง

กระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกอาชีพ ทุกชนชั้น ทุกชาติ ทุกศาสนา และทุกพื้นที่ ทั้งในระดับครอบครัว ระดับชุมชน และระดับประเทศ ด้วยการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง(มัชฌิมาปฏิปทา) ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป โดยยึดหลักของความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ภายใต้เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่เป็นความสุขของชีวิต ความสมดุล ความมั่นคง การพึ่งพาตนเอง และพึ่งพากันเองอย่างยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

พอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ภายใต้เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงจากโลกภายนอก

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ทางสายกลาง ที่ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุและผล ภายใต้การพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวที่พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอก โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตอย่างรอบด้าน โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ พิจารณา อย่างมีสติและปัญญา

เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง ความซื่อสัตย์ สุจริต ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร ความรอบคอบ ระเบียบวินัย และการยึดมั่นในหลักศาสนธรรม ซึ่งนำมาเตือนสติในการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัด หมายถึง ตัวแปร หรือคุณลักษณะ หรือเกณฑ์กำหนด หรือข้อบ่งชี้ในมิติต่างๆ ที่สามารถใช้วัด หรือแสดงสภาวะ หรือเป็นเครื่องบ่งบอก หรือชี้สภาพการณ์ ให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคาย หรือที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถแสดงระดับหรือเกณฑ์ในการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคายได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

ธุรกิจชุมชน หมายถึง การรวมตัวกันของคนในชุมชน เพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมเชิงธุรกิจแบบโฮมสเตย์ในชุมชน มุ่งสร้างรายได้ให้กับสมาชิกและพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนอย่างครบวงจร โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมกำหนดทิศทางการบริหารจัดการและการจัดสรรผลประโยชน์ ภายใต้ทรัพยากรท้องถิ่นในการผลิตและจัดการกลุ่ม ที่คำนึงถึงความเหมาะสมกับวิถีชีวิต สภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในชุมชน

โฮมสเตย์ หมายถึง การบริการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งของชาวบ้าน ด้วยการจัดสรรพื้นที่ครัวเรือนให้นักท่องเที่ยวพักค้างแรมดูจุมชามชิกในครอบครัวเป็นการชั่วคราว เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สัมผัสขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม สภาพแวดล้อมธรรมชาติ โดยยังคงรักษาเอกลักษณ์ความเป็นท้องถิ่น ภายใต้เงื่อนไขและค่าตอบแทนที่ตกลงกันไว้ ซึ่งชาวบ้านจะบริการด้านอาหาร สิ่งอำนวยความสะดวก การนำเที่ยว และกิจกรรมบนฐานศักยภาพของชุมชน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ฐานข้อมูลหมู่บ้านต้นแบบการดำเนินธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาดูงาน และเป็นแบบอย่างแก่โฮมสเตย์และธุรกิจชุมชนรูปแบบต่างๆ ได้
2. ได้แนวปฏิบัติการดำเนินธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคาย ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจชุมชนทั้งในรูปแบบของโฮมสเตย์และธุรกิจชุมชนรูปแบบต่างๆ ในพื้นที่อื่นๆ ได้
3. ได้ตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จังหวัดหนองคายที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโฮมสเตย์และธุรกิจชุมชนรูปแบบต่างๆ ในพื้นที่อื่นๆ ได้
4. สถาบันการศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาดูงาน การดำเนินธุรกิจชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นรูปธรรม
5. เกิดองค์ความรู้ทางวิชาการ เพื่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การขับเคลื่อนสังคมวงกว้างของประเทศ